

i Stk. 2, Nr. 5, om Hjælp til Stadighed, bero paa et Skøn i det enkelte Tilfælde. Denne Bestemmelse er altsaa principielt forskellig fra de i Bestemmelserne under Nr. 1—4 fastsatte skematiske Regler. Naar Udvalget om Ændringer i den sociale Lovgivning har ment at burde supplere de nævnte skematiske Regler med en mere skønsmæssig Regel, skyldes det, at man har villet give Kommunerne et Middel i Hænde til at søge at bringe saadanne Personer ud af den offentlige Forsorg, som vel ikke oppebærer den maksimale Hjælp, der er Tale om under de skematiske Regler, men som alligevel igennem en forholdsvis lang Tid stadig henvender sig til det offentlige om Hjælp. Ministeriet gaar derfor ud fra, at Bestemmelsen under Nr. 5 maa administreres under nøje Hensyntagen til de nærmere Omstændigheder, der bevirker, at vedkommende fortsat maa søge offentlig Hjælp, saasom hans Alder og Muligheder for at opnaa Arbejde, hvorved han kan klare sig selv fuldt ud. — Hertil kommer, at der i Bestemmelserne under Nr. 1—4 regnes med visse Frister og visse Beløb som afgørende for, om Retsvirkningerne skal indtræde, medens der under Nr. 5 ikke stilles Krav om en bestemt Størrelse af det Beløb, der skal være ydet som Hjælp. Ved Afgørelsen af, om Hjælpen skal betragtes som ydet til Stadighed, vil det da efter Ministeriets Opfattelse være nødvendigt at regne med en længere Frist end den i Nr. 1 nævnte Frist paa 12 Maaneder inden for de sidste 18 Maaneder, og saaledes at Afgørelsen i øvrigt maa træffes under Hensyntagen dels til Hjælpens Varighed og Størrelse, dels til, om Hjælpen er ydet uden Afbrydelse.»

De fleste og vigtigste af de Ændringer, der skete i Folketinget, er i øvrigt nævnt i det foregaaende ved Gengivelsen af de Bestemmelser, hvortil de knytter sig.

Ved 3. Behandling vedtoges Lovforslaget, som foruden af Ordførerne for de 5 samarbejdende Partier var blevet anbefalet af *Jens Thomsen* (B.), med 90 Stemmer mod 2.

Landstinget sluttede sig til Forslaget i den Affattelse, det havde faaet i Folketinget, og vedtog det enstemmigt med 55 Stemmer. Under Forhandlingen fremhævede *P. N. Petersen* (*Røjle*) (R. V.) Betydningen af, at man fra alle Sider var naaet til Enighed om selve Grundsynspunkterne for Sociallovgivningen. Han saa heri Muligheden for en lidenskabsløs Indstilling ved den gennemgribende Revision af denne Lovgivning, som maatte komme, naar Tiden engang var inde dertil, og som skulde tage Sigte ikke alene paa Reglerne for den mellemkommunale Refusion, der ikke kunde opretholdes i det lange Løb, men ogsaa paa selve Forsorslovens Opbygning, der lod meget tilbage at ønske, og hvor man maatte søge at naa til en Simplificering.